

Juan Maragall

250 -

Ha mort un poeta! un poeta nostre!  
Trista realitat, que <sup>ns</sup> deixa aturats de <sup>te</sup> sopte,  
com si'l rol se'n hagués portat al ple de  
la mitja diada. Perquè un poeta com ~~En~~ <sup>en</sup>  
Maragall és un do de Déu <sup>per als</sup> pels homes,  
és un crit de deslliurament de tot lo  
que aclofa i entorboleix l'esperit sobre  
la terra: és un raig de sol vivificador  
per a l'ànima; i si'l poeta és de  
la nostra sang i vident de la moda-  
litat actual, la seva desaparició és  
la dissort més forta que pot caure  
sobre els seus germans de pàtria,  
perquè ~~es~~ <sup>una de</sup> ~~si~~ s'ens hagués aixugat de  
sobte <sup>una de</sup> les dents més pures de la <sup>la</sup> expressió  
del ~~nostre~~ verb de cançó.

En Maragall era el nostre poeta opti-  
mista: tenia'l do de resoldre <sup>en harmonia</sup> ~~amb son~~  
esperit tot lo ~~contradictori~~. Aparentment  
contradictori, en la pau profunda de son  
esperit. Tenia tanta bondat, que ~~amb~~ <sup>oblides</sup> molt  
corint semblava que'l poeta oblidava el

mal moral la dolentaria dels homes, tota les intencions les veia bones, <sup>i</sup> per  
~~de~~ tant, la realitat moral, bona era. Per  
 això ell sortia, en les baralles entre ger-  
 mans de pàtria, <sup>amb</sup> els braços exteriors,  
~~es~~ vol<sup>x</sup>ent-los redimir de la apa-  
 riència enganyosa <sup>que</sup> ~~els~~ encenia en  
 llum<sup>i</sup> ~~era~~ el poeta apostol de l'amor,  
 que <sup>amb</sup> ~~ab~~ para veu volia, dissipant  
 les passions, portar a la unitat als  
<sup>els</sup> enganyats per les accidentals misèries  
 de la naturalesa humana. Solament  
 ara, en la present crisi del nostre  
 renaiement, ~~que~~ les passions, s'han  
 aixecat <sup>amb</sup> ~~ab~~ aires de peccat de super-  
 bia, ~~que~~ els fronts s'han arugat  
<sup>amb</sup> ~~ab~~ elletjers de maldat. ~~al~~ poeta ha-  
 via plegat les ales <sup>ques</sup> ~~blancas~~, s'ha-  
 via anat recollint dins <sup>de</sup> ~~la~~ mateix,  
 com buscant <sup>que</sup> ~~el~~ ~~seu~~ plecs més íntims de  
<sup>la seva</sup> ~~la~~ ànima, ~~redimint~~ <sup>redimint</sup> de tota impuresa  
<sup>amb</sup> ~~ab~~ la llum de la veritat, però aixecar  
 la volada definitiva volada cap a ~~la~~ eter-  
 nitat. Ideal suprem.

Aquí no es lloch de contar les excel·lències  
del poeta desaparegut del món dels vius;  
pero si <sup>hem de</sup> ~~que devem~~ recordar l'amor  
que <sup>sentia</sup> ~~tenia~~ ell per la música, i  
la estimació que tenia provada enver  
l'Orfeu Català.

Havem dit "de l'amor que <sup>sentia</sup> ~~tenia~~ per  
la ~~cosa~~ música", i caldria dir un  
mot més just: hi tenia una sòlida  
penetració. M'hi llegeixi la conferència  
sobre El Drama Musical de Morant  
i admirarà de ~~how~~ <sup>grande</sup> sentit profund que  
tenia del nostre art. Quines belles  
copes se troben en aquelles paraules  
obscipant el ver sentit de la bellesa en  
la música! Quina lliçó d'estètica resulta  
<sup>per als</sup> pels que, cegats pels procediments i teo-  
ries modernes, sol troben bellesa en les  
obres que corresponen al sistema o proce-  
diment que <sup>enlluernats</sup> ~~els cegats~~ tenen!

Ell era un agent de la santa esponta-  
nietat en art, i per això tenia <sup>per</sup> ~~com~~ una  
profanació al retocar els dictats d'aquella  
fada misteriosa; teoria massa absoluta, sen-  
duptex pero que ~~l'au~~ <sup>l'au</sup> deixava endevinar

La bellera, a pesar de <sup>les</sup> imperfeccions de forma.  
Nosaltres l'hem vist entusiasmar-se  
amb ~~vanes~~ <sup>diverses</sup> de les sardanes d'<sup>en</sup> Ventura  
que ~~haurien~~ <sup>haurien</sup> miraven quasi <sup>amb</sup> desdeny  
per la puerilitat <sup>i de les</sup> i l'incorrecció de l'ar-  
monització, <sup>melodiques de les quals</sup> que per ~~altres~~ <sup>haurien</sup>  
de confessar <sup>per últim</sup> la bellera viva de la li-  
~~nees melodiques~~. <sup>amb</sup> Ab aquesta percepció  
tant delicada de la bellera ingenua, no  
cal dir si el poeta estimava <sup>el</sup>  
cant popular, la flor exquisida de  
la sensibilitat del poble: en <sup>el</sup> ~~el~~ <sup>comte</sup>  
Armar, hi ent la seva obra potser  
més transcendent, hi ~~intercala~~ <sup>intercala</sup> tota  
la cançó <sup>ne</sup> cançó tradicional,  
sense tocar <sup>ne</sup> ni una paraula; i  
fins sembla que dit poema no té  
altra finalitat que cantar la  
força ~~de redempció~~ que té la cançó  
de l'ànima de rassa per ~~redimir~~  
l'ànima damnada! ¡quin poeta  
trobaria que n'hauria fet tant ex-  
cel·lent apologia!



Anís

El nostre amic Joan Saluat ha presentat la dimissió del càrrec de redactor en cap de aquesta nostra Revista Musical Catalana. Les ineludibles ocupacions artístiques, sa nomada<sup>da</sup> en l'exercici dels devers professionals, ~~per~~ l'havien portat manes vegades a demanar a la direcció que n'ellén; però aquesta havia <sup>aconseguit</sup> ~~lo~~ <sup>per</sup> ~~portat~~ <sup>rem-</sup>pre dismadió, estimant com se mereixen els alt <sup>revers</sup> del que la deu anys ha portat el pes ~~anys~~ <sup>anys</sup> seixant en la nostra publicació. Ara, últimament, les raons donades pel <sup>seu</sup> Sr. Saluat, ~~ni van parat~~ <sup>que se l'allevis,</sup> ~~inri-~~ <sup>no's</sup> ~~tant en que les~~ <sup>podien</sup> ~~releverat,~~ <sup>contractar</sup> ~~sexe~~ <sup>per</sup> ~~n'ignifican~~ <sup>part</sup> un violent sacrifici per part d'ell: així la Junta Directiva del Orfeó Català ha adms<sup>grau</sup>, amb <sup>en però</sup> ~~tenement~~, la dita dimissió, tenint la oportunitat aferta del nostre amic de continuar ajudant en tot <sup>allò</sup> ~~la~~ <sup>que</sup> ~~puixa~~ <sup>ni</sup> a la Redacció de <sup>la</sup> ~~la~~ <sup>Revista Musical Catalana</sup> quedant-hi com un dels més entusiastes redactors.

La Junta Directiva del Orfio Catala, a pro-  
 posta de la director artistic, Sr. Millet, ha <sup>designat</sup> ~~designat~~  
~~estat~~ <sup>els</sup> als <sup>Srs.</sup> ~~senyors~~ Frederic Ullmat i  
 Vicent M<sup>e</sup> de Gibert perquè <sup>des d'ara</sup> ~~que~~ ~~des de ara~~  
 quedin nomenats redactors en cap de  
 la Revista Municipal Catalana. Els <sup>dos</sup> ~~dos~~  
~~tenen~~ ~~tenen~~ demostrant gran amor i talent però  
<sup>perquè</sup> la nostra publicació no deixi ser  
 en l'interès veient que desperta  
 en nos. desideris.